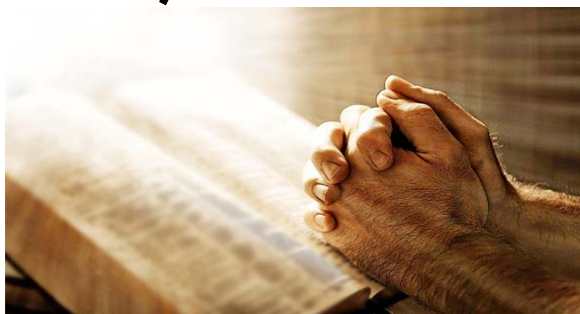

دروس مقدماتی کلیسای ۲۲۲ فنلو

"درس یازدهم"

دعا در مسیحیت چیست؟

دعا و پرستش بخشی جدایی ناپذیر از زندگی روحانی یک ایماندار است و نقشی حیاتی در تداوم حیات روحانی او و نیز رشد شخصیت روحانی او دارد. در واقع ایمانداری که وقت کافی به دعا نمی دهد و در برنامه ی روزانه اش وقتی مشخص به دعا اختصاص نمی دهد، نمی تواند زندگی پیروزمندانه و شخصیت مسیحی بالغی داشته باشد. دعا را می توان مهمترین بخش زندگی روحانی دانست، به این معنی که اگر مهمترین هدف آفرینش انسان را مشارکت با خدا بدانیم، دعا فرصت مشارکت با خداست و به این هدف تحقق می بخشد.

در دعا فرد هم با خدا سخن می گوید و هم در شرایطی قرار می گیرد که خدا با او سخن بگوید. دعا ابعاد و جنبه های مختلفی دارد که در این درس سعی خواهیم کرد که برخی از این جنبه ها را بشکافیم. اما این را هم باید در نظر داشت که با دیدن مسابقات اتومبیل رانی ما راننده ی خوبی نمی شویم. خواندن بهترین کتابها در مورد دعا نیز نمی تواند دعا کردن را به ما بیاموزد و تنها با دعا کردن و وارد شدن در مصاحبت و گفتگوی صمیمانه با خدا می توان دعا را آموخت.

دعا چیست؟

دعا عملی است که خدا بنا بر درخواست ما در زندگی ما بنا بر اراده ی نیکویش عملی می سازد. در اصل یونانی از دو کلمه برای دعا استفاده شده است.

1. Aiteo به معنای درخواست کردن که با تاکید درخواست کننده همراه است.

2. Eratao به معنی تاکید بر آزادی عطا کننده همراه است.

البته تفاوت اساسی بین این دو کلمه وجود ندارد و به معنای سماجت کردن، عاجزانه درخواست کردن و گدایی کردن هستند. که البته این سماجت هم برای درخواست کننده است و همه برای دهنده، یعنی خدا هم مصرانه به دنبال جواب نیازهای ما است.

دعا در مسیحیت و رای خواستن و برطرف کردن نیاز است. دعا صرفاً یک رابطه است که البته در آن رابطه نیازهای ما برای پدر آسمانی بسیار مهم است. تا جایی که در مزمور 127 می گوید، آنقدر نیازهای ما برای خدا مهم است که ما وقتی در خواب هستیم، او بیدار و برای روز بعد تدارک لازم را می بیند.

کلمه ی دعا در کتاب مقدس در حدود 182 بار تکرار شده است و این اهمیت دعا را نشان می دهد. دعا فقط گرفتن جواب نسبت، بلکه ایجاد یک رابطه است. دعا در مسیحیت یک روش زندگی است که در تبدیل شخصیت ما و تبدیل روابط با دیگران نقش اساسی دارد. در مسیحیت خود دعا کردن هدف است، نه اجابت دعای ما. هدف اصلی دعا وقت گذاشتن با خدا و لذت بردن از حضور اوست. دعا در مسیحیت درخواست نیست، بلکه به عضویت در آمدن در تمام امور الهی است. دعا در مسیحیت مونولوگ (یکطرفه) نیست، بلکه دیالوگ (دوطرفه) است.

اهمیت دعا

کتاب مقدس در اهمیت دعا تاکید زیادی دارد، چرا که:

1. در دعا ما شخصیت خدا را بهتر می شناسیم.
2. شبیه عیسی مسیح می شویم.
3. اراده ی خدا را در زندگی خودمان تشخیص می دهیم.
4. در دعا خودمان و ضعف هایمان را بهتر می شناسیم، چون در دعا نور خداوند بر تمام زوایای تاریک شخصیتمان و افکار پنهان مان می تابد.

رومیان باب 8 آیه 27:

و او که کاوشگر دلهاست، فکر روح را می داند، زیرا روح مطابق با اراده ی خدا برای مقدسین شفاعت می کند.

5. دعا وسیله ای است برای عملی ساختن اراده ی خدا بر زمین .

اشعیا باب 46 آیات 9 و 10 :

امور پیشین را از ایام کهن به یاد آورید؛ من خدا هستم و همانند من نیست. انتها را از ابتدا بیان می کنم و آنچه را که هنوز انجام نشده، از قدیم. می گویم: " تدبیر من برقرار خواهد ماند، و تمامی خشنودی خود را به جا خواهم آورد."

6. دعا روشی است برای باطل کردن اعمال ابلیس. عیسی مسیح همیشه با دعا کردن کارهای شیطان را چه در آزادی افراد و چه در شفا دادن افراد باطل می کرد. و امروز این خدمت به کلیسا سپرده شده است، به من و تو.

لوقا باب 9 آیه 42 :

در همان هنگام که پسر می آمد، دیو او را بر زمین زد و به تشنج افکند. اما عیسی بر آن روح پلید نهیب زد و پسر را شفا داد و به پدرش سپرد.

7. دعا روشی است برای حفاظت از شریر. دعا مانند آتشی است که ما به دور خود می کشیم و اگر دعا نکنیم آتش پایین آمده و به شیطان اجازه ی ورود به زندگی خود می دهیم.
دوم تسالونیکیان باب 3 آیات 1 تا 3:

در خاتمه، ای برادران، برای ما دعا کنید تا کلام خداوند به سرعت پیش رود و عزت یابد، همان گونه که در میان شما چنین شد، و تا از افراد خبیث و شرور رهایی یابیم، زیرا همگان را ایمان نیست. اما خداوند امین است؛ او شما را نیرو می بخشد و از آن شریر حفظ می کند.

چگونه باید دعا کرد؟

1. باید با شناخت دعا کنیم.

ما در خیلی مواقع از خدایی درخواست داریم که شناخت کافی از این خدا نداریم. به همین دلیل ما جواب دعا را نمی گیریم، چون نمی دانیم که خدا در کتاب مقدس یک پدر واقعی است، که هر موقع به او نزدیک می شویم، باید مثل یک فرزند به آغوش او برویم. باید بدانیم که از پدر درخواست می کنیم.

متی باب 7 آیات 9 تا 11 :

کدام یک از شما اگر پسرش از او نان بخواند، سنگی به او می دهد؟ یا اگر ماهی بخواند، ماری به او می بخشد؟ حال اگر شما با همه ی بد سیرتی تان، می دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر شما که در آسمان است به آنان که از او بخوانند، هدایای نیکو خواهد بخشید.

2. باید با هدف دعا کنیم.

در دعا باید هدفمند باشیم. همان طور که یک دستگاه ره یاب هدف دارد تا شما را به مقصد برساند، دعا هم باید از هدف خاصی برخوردار باشد و باید آنقدر ادامه داد تا به هدف رسید. مانند نحما که هدف او این بود که دیوار شهر را تعمیر کند. اول دعا می کند و بعد تا پایان تعمیر دیوار شهر ادامه می دهد و آن را به پایان می رساند.

نحما باب 2 آیات 4 و 5 :

پادشاه مرا گفت: " خواهش تو چیست؟ " پس به خدای آسمانها دعا کردم، و به پادشاه گفتم: اگر پادشاه را پسند آید و نظر لطف تو بر خدمتگزاری باشد، مرا به یهودا، به شهر مقبره ی پدرانم، بفرست تا آن را بازسازی کنم."

3. باید به طور مداوم دعا کنیم.

تداوم نداشتن یعنی نخواستن. ما نمی توانیم به یک مسافرت 1000 کیلومتری برویم و در کیلومتر 500 بازگردیم. ما تداوم نداشتیم و به چیزی که می خواستیم نرسیدیم. به همین دلیل باید برای مدت زمانی مشخص در زمان مشخص با استمرار ادامه داد تا دریافت کنیم.

لوقا باب 18 آیات 1 تا 5 مثلی از عیسی را درباره ی درخواست یک بیوه زن نقل می کند. او بارها مصرانه با درخواست خود نزد قاضی آمد و از او خواست که به شکایتش رسیدگی کند. از آنجایی که قاضی نه ترس خدا را در دل داشت و نه به آدمها اهمیت می داد، برای مدتی خواسته ی وی را رد کرد. اما بالاخره به خود گفت چون این زن مایه ی دردسر من شده است، بهتر است به شکایتش رسیدگی کنم تا اینقدر مزاحم من نشود و تقاضای او را بجا آورد. اگر افراد بی انصاف راضی می شوند که به داد مردم برسند، آیا خدا شبانه روز بیدار نیست که جواب دعای ما را بدهد؟

4. باید با صبر و تحمل دعا کنیم.

هنگامی که مدتی برای یک موضوع خاص دعا می کنیم، گاهی به نظر می رسد که هدفمان گم شده یا

نمی توانیم به آن دست یابیم. اگر چه نمی توانیم چیزی را ببینیم, بشنویم یا درک کنیم, لیکن هرگز نباید قطع امید نماییم, بلکه باید با ایمانی راسخ به طور مصرانه ادامه داد. آنگاه خداوند هدفمان را دوباره واضح می سازد و به ما اطمینان عملی شدن آن را می دهد. ابراهیم در حالی که سارا 90 سال و خود او 100 سال داشت, مصرانه برای داشتن یک پسر دعا کرد که از دید انسانی امری است غیرممکن, لیکن خداوند دعای او را اجابت فرمود و بطور معجزه آسایی یک پسر (اسحاق) را به آنها عطا فرمود (پیدایش باب 18 آیات 10 و 11 و پیدایش 3:21).

محتوای دعا

شاید سوال شود که آیا ترتیب خاصی برای دعا کردن وجود دارد؟ یا هر گونه که ما دعا می کنیم, مانعی ندارد؟ البته وقتی ما به حضور پدر آسمانی می رویم هیچ ترتیبی وجود ندارد, اما بهتر است که با یک روش خاص, در یک چهارچوب واضح دعا کنیم, مثلاً:

1. دعای پرستشی

در ابتدای دعا با حمد و پرستش به حضور خداوند بیاییم. مسیح هم در دعای ربانی ابتدا با این آیات شروع به حمد و ستایش پدر کرد. متی باب 6 آیات 9 تا 13 : پس شما این گونه دعا کنید:

" ای پدر ما که در آسمانی, نام تو مقدس باد. پادشاهی تو بیاید. اراده ی تو, چنانکه در آسمان انجام می شود, بر زمین نیز به انجام رسد. نان روزانه ی ما را امروز به ما عطا فرما. و قرضهای ما را ببخش, چنانکه ما نیز قرضداران خود را می بخشیم. و ما را در آزمایش میاور, بلکه از آن شریر رهاییمان ده. (زیرا پادشاهی و قدرت و جلال, تا ابد از آن توست. آمین.)

2. دعای تفتیش

بعد از حمد و ستایش شروع به تفتیش درون خود کنیم, که آیا گناه یا مشکل خاصی در قلبمان وجود دارد که پیش از ادامه ی دعا باید آن را اعتراف کنیم. زیرا اگر نا راستی یا گناهی اعتراف نشده در زندگی ما وجود داشته باشد, دعای ما شنیده نمی شود و مشارکت ما با خدا با مانعی جدی روبرو میشود.

اول یوحنا باب 1 آیه 9 :

ولی اگر به گناهان خود اعتراف کنیم, او که امین و عادل است, گناهان ما را می آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می سازد.

3. طلبیدن انجام اراده ی خداوند

سپس آمدن ملکوت خدا و همه ی آن چیزهایی را که مرتبط با انجام اراده ی خدا بر زمین می شود به حضور او می آوریم و آنها را از خدا می طلبیم. همان الگوی مسیح را در دعای ربانی انجام می دهیم (متی 10:6).

4. درخواست نیازها

نیازها و مسائل و مشکلات خود را به حضور خدا می آوریم. یعنی هر آنچه که نیاز و مشکل واقعی است, بعنوان فرزندان از پدر آسمانی درخواست می کنیم. مانند شفا, آزادی, اقامت, خانه, همسر, بچه و غیره.

5. دعای شکرگزاری

در زمانهایی زندگی می کنیم که شاید شکرگزاری بسیار سخت شده و افراد شکرگزار کم پیدا می شوند. اما کلام خدا به وضوح نشان می دهد که خدا افراد شکرگزار را برکت می دهد و افرادی که دائم غرغر می کنند را تنبیه می کند (خروج 24:15 و خروج 2:16).

در زبان فارسی ضرب المثلی است بسیار زیبا که می گوید:

" شکر نعمت, نعمت افزون کند. کفر نعمت از کفت بیرون کند."

دعای شکرگزاری می تواند شامل: نجات دادن من, شفای من, فرزند شدن من, برکت دادن من, از روح خود پر کردن, گناهانم را پاک کردن, آزاد کردن من و غیره باشد.

6. دعای شفاعتی

بخشی از دعاها نیز دعاهای شفاعتی است. یعنی باید از نیازهای خود گذشته و برای نیازها و مشکلات و دردهای دیگران در حضور خدا شفاعت کنیم. در واقع میزان زمانی که در دعا صرف دعا کردن برای دیگران می کنیم نشانگر میزان رشد و بلوغ روحانی ماست. زیرا نشان می دهد چقدر از خودمان آزاد

شده ایم و به فکر دیگران هستیم. دعای شفاعتی می تواند شامل: شفاعت برای کلیسای خداوند, شفاعت برای کشور و ملت خود, شفاعت برای خانواده, همسایگان, همسر و فرزندان, فامیل و بستگان و برای تمام مردم روی زمین باشد.

علاوه بر تقسیم بندی فوق, دعا را می توان به دو قسمت **دعای به عقل و دعای در روح** نیز تقسیم نمود. دعای به عقل, دعایی است که ما با در نظر داشتن برخی مسائل در فکرمان, آگاهانه آنها را به حضور خدا می آوریم. که می تواند شامل: نیازها, درخواست ها و شفاعت باشد. و در دعای در روح دادن کنترل کامل دعا به دست روح القدس است. که تکلم به زبانها دعای در روح را شامل می شود. در تکلم به زبانها, روح القدس در مورد نیاز خاص ما یا کلیسا بر حسب اراده ی خدا شفاعت می کند. یا پرستش و حمد خدا و ذکر کبریایی خدا به زبانها انجام می شود.

اعمال رسولان باب 2 آیه 11 :

(چه یهودی و چه یهودی شده)؛ و همچنین مردمان کرت و عربستان – همه می شنویم که اینان به زبان ما مدح اعمال عظیم خدا را می گویند.

دعای انفرادی

ما هر لحظه می توانیم با پدر آسمانی خود سخن گوئیم و از حضور او لذت ببریم. اما ضروری است که هر روز مدت زمانی مشخص را به مشارکت و مصاحبت با خدایمان اختصاص دهیم. برخی اشخاص ممکن است برنامه ی زندگیشان آنقدر پر باشد که نتوانند زمان مشخصی را به دعا اختصاص دهند. اما دعا در زندگی یک ایماندار آنقدر اهمیت دارد که برنامه ی روزانه اش باید بر اساس وقتی که برای دعا اختصاص می دهد, تنظیم شود و نه این که دعایش بر اساس برنامه ی روزانه تنظیم گردد.

وقتی که به دعا اختصاص می دهید باید اولویت نخست در برنامه ریزیهای روزانه تان باشد و از هر برنامه ی دیگری مهمتر محسوب شود. در واقع زمانی را که ما صرف مشارکت و مصاحبت با پدر آسمانی در دعا می کنیم, حکم تغذیه شدن ما برای حیات روحانیمان را دارد. همان گونه که انسان اگر در حیات معمولی اش از غذا محروم شود دچار سو تغذیه و صدمات جدی می شود, محروم ماندن یک ایماندار از دعا نیز حیات روحانی او را دچار صدمات جدی می سازد.

برای اکثر مردم ابتدای صبح و اول روز بهترین زمان برای دعای شخصی یا اصطلاحاً رازگهان

است. زیرا در آغاز فعالیتهای روزانه تان، تمام روز خود را بدست خدا می سپارید و روز خودتان را تقدیس می کنید و با قوتی که در دعا از خداوند یافته اید، روز خود را آغاز می کنید (رازگهان زمانی مشخص در روز است که ما در آن زمان دعا می کنیم و کلام می خوانیم و آن وقت را به خدا می دهیم).

نکته: در مورد حالت بدنی در حین دعا نیز در کلام خدا حالت خاصی مشخص نشده است. می توان ایستاده، نشسته و یا زانو زده با دستهای باز به حضور خدا رفته دعا کنیم.

دعای گروهی

علاوه بر دعای انفرادی مواقعی هست که ایمانداران برای حل مشکلی خاص یا رفع نیازی کلیسایی با هم متحد می شوند. در کتاب مقدس بارها و بارها مشاهده می کنیم که قوم خدا برای اجابت دعایی خاص یا رفع نیازی با اعتراف به گناهان در حضور خدا جمع می شوند و با هم دعای متحد می کنند (نحمیا باب 9 آیات 1 تا 4 و اعمال رسولان 12:12).

اتحاد در کلیساها آنقدر اهمیت دارد که عیسی مسیح در متی باب 18 آیات 19 و 20 گفت:

باز به شما می گویم که هر گاه دو نفر از شما بر روی زمین درباره ی هر مسئله ای که در خصوص آن سوال می کنند با هم موافق باشند، همانا از جانب پدر من که در آسمان است برای ایشان به انجام خواهد رسید. زیرا جایی که دو یا سه نفر به نام من جمع شوند، من آنجا در میان ایشان حاضرم.

و این نشاندهنده ی قوتی است که در اتحاد وجود دارد. چرا که این اتحاد در زمان مشکلات و بحرانها باعث تقویت ایمان می شود. حس همدلی و یگانگی و اتحاد و ایمان باعث دراز شدن دست خدا خواهد شد (اعمال رسولان باب 4 آیات 23 تا 32).

خوشبحال کلیسایی که بتواند یک یا دو بار در هفته جمع شده و دعای متحد در حضور خداوند داشته باشند. اما چون در خیلی مواقع جمع شدن کلیسا در هفته برای دعای دسته جمعی کاری سخت است، خداوند این اتحاد را در خانواده از دعای متحد زنان با شوهران قرار داده است. اتحاد خانواده باعث تقویت روابط زناشویی شده و می تواند سبب استحکام پایه های زندگی خانوادگی شود. استحکام خانواده باعث استحکام کلیسا می شود.

بررسی برخی موانع و مشکلات در دعا

1. احساس تقصیر و گناه و احساس ناشایستگی برای وارد شدن به حضور خدا می تواند یکی از موانع جدی در مورد دعا کردن باشد. کلام خدا طبق اول یوحنا باب 2 آیه 1 تعلیم می دهد که اگر کسی گناهی کند، شفיעی داریم نزد پدر، یعنی عیسی مسیح عادل. اگر ناراستی و گناه در زندگی ما است، آن را به حضور خدا اعتراف کنیم و خدا ما را می بخشد و ما آزادانه می توانیم به حضور خدا بیاییم. اگر بعد از توبه باز هم احساس گناه داشته باشیم، این احساس گناه می تواند ریشه در مسائل مختلف داشته باشد که می توانیم با خادمان خدا مشورت کنیم تا از آن مشکل آزاد شویم.

2. رابطه ی ما با دیگران نقش مهمی در اجابت شدن یا نشدن دعاها می دارد. اگر قلب برادر یا خواهری را شکسته ایم یا حق او را ضایع کرده ایم، اول باید مشکل خودمان را با او حل کنیم و بعد به دعایمان ادامه دهیم.

متی باب 5 آیات 23 و 24:

پس اگر هنگام تقدیم هدیه ات بر مذبح، به یاد آوری که برادرت از تو چیزی به دل دارد، هدیه ات را بر مذبح واگذار و نخست برو و با برادر خود آشتی کن و سپس بیا و هدیه ات را تقدیم نما.

همچنین اگر رابطه ی شوهران با زنانشان ناشایست و نامحترمانه باشد و مشکلات جدی در این رابطه وجود داشته باشد، دعاها ی آنها پاسخ داده نمی شود.

اول پطرس باب 3 آیه 7:

به همین سان، شما نیز ای شوهران، در زندگی با همسرانتان با ملاحظه باشید و با آنان چون جنس ظریفتر با احترام رفتار کنید، چرا که همپای شما وارث هدیه ی فیض آمیز حیاتند، تا دعاها ی آنان باز داشته نشود.

همچنین اگر کسی به شما خطایی کرده باشد باید او را ببخشید تا پدر شما نیز خطایای شما را ببخشد.

مرقس باب 11 آیه 25:

پس هر گاه به دعا می ایستید، اگر نسبت به کسی چیزی به دل دارید، او را ببخشید تا پدر شما نیز که در آسمان است، خطاهای شما را ببخشد.

عدم بخشیدن خطاهای دیگران می تواند مانع جدی در شنیده شدن دعاها یمان باشد.

3. ممکن است به علت مشغله ی فکری زیاد و درگیری با مشکلات و مسائل گوناگون در دعا تمرکز

نداشته باشیم و ذهنمان از شاخه ای به شاخه ای دیگر ببرد. در چنین مواردی تهیه کردن فهرستی از موضوعات دعا و سپس با صدای بلند در مورد آنها دعا کردن می تواند مفید باشد.

4. مسیح در دعای ربانی الگویی را در متی 10:6 به ما داد، که اراده ی تو چنان که در آسمان است، بر زمین نیز انجام شود. ما باید این موضوع را مد نظر داشته باشیم که در نهایت نه اراده ی من و نه خواست من، بلکه اراده ی خدا در زندگی من صورت گیرد. چرا که اگر خدا پدری مهربان است، پس بهترینها را برای من انجام خواهد داد. طلبیدن اراده ی خدا در هر چیز باید اصل غالب بر دعاهايمان باشد و هنگامی که احساس می کنیم خواستن چیزی مطابق با اراده ی خدا نیست، از طلبیدن آن چیز باز ایستیم و همیشه قبل از هر چیز انجام شدن اراده ی او را بطلبیم.

5. مطالعه نکردن کلام خدا می تواند مانعی باشد در نگرفتن جواب دعا. هر چقدر کلام خدا را عمیق تر مطالعه کنیم، با شخصیت خدا بهتر آشنا می شویم. اگر خدا را خوب بشناسیم، پس می توانیم به تمام وعده های او هم اطمینان کامل داشته باشیم. پس هر چقدر کلام خدا را عمیق تر بشناسیم، دعای ما عمق بیشتری پیدا می کند و همچنین مطابق وعده های الهی و اراده ی خدا می شود.

"برکت خدا با تک تک شما عزیزان."

باشد که خدا از این طریق با قلبهای شما عزیزان صحبت کرده باشد.

اگر سوال دارید یا می خواهید قلب خود را به مسیح بسپارید، و یا به نسخه های صوتی و تصویری این درس دسترسی داشته باشید، می توانید از طریق های زیر با ما در تماس باشید.

222churchvenlo

church222venlo

برای اطلاعات بیشتر، لطفاً از وب سایت ما دیدن فرمایید.

www.222churchvenlo.com

**222 CHURCH
VENLO**